- Будь-який драматичний твір вибудовується на конфлікті. Визначте сутність і специфіку головного конфлікту комедії «Ревізор».

(*У комедії Гоголя наявні два конфлікти - реальний і фантастичний, так звана «міражна» інтрига. Реальний:чиновники-негідники й справжній ревізор. Фантастичний: злочинні чиновники й «фантом» ревізора, створений їхньою переляканою уявою*)

- Який із конфліктів - реальний чи фантастичний - рухають розвиток сюжету?

(*Головною в розвитку дії є «міражна» інтрига, у якій з повною силою виявляє себе гоголівський алогізм. Комедійний конфлікт побудований на парадоксі. Недолугий Хлестаков зміг обдурити й майстерно обвести круг пальця досвідченого й розумного городничого й багатьох інших чиновників. Він тому виявився хитрішим, тому що був більш простодушним)*

-- Чим завершується міражна інтрига «Ревізора»?

(*Вона завершується перетворенням Хлестакова на «значну» особу, державну людину, тобто наповненням повної пустоти вигаданим змістом. її розвиток обумовлений не тільки страхом і нелогічністю мислення чиновників. Але й якостями самого Хлестакова. Він не просто дурень, він «ідеальний дурень». Якби поряд не було розумного Осипа, він так і не відчув би небезпеки)*

- Літературознавці визначають ще один план комедійного конфлікту «Ревізора» - внутрішній конфлікт. Як ви думаєте, які сили стоять по обидва боки цього конфлікту і як його намагаються вирішити персонажі Гоголя?

(*Цей найважливіший внутрішній конфлікт твору- конфлікт моралі. Він виявляє себе ще в експозиції. Це найважливіше протиріччя, що існує в свідомості чиновників: між брудними руками й абсолютно)*

- Визначте жанрову своєрідність п'єси М.В. Гоголя «Ревізор» та новаторство драматурга у розробці комедійного сюжету.

(Гоголь цілком відмовився від дотримання принципів класицистичної комедії. У «Ревізорі» відсутнє дотримання «трьох єдностей», немає любовної інтриги, відсутні позитивні персонажі, комедія об'єднала в собі ознаки комедії обставин і комедії характерів та комедії моралі, стиль твору фантасмагоричний. Сценічні поштовхи, що рухають дію, Гоголь знаходить не в зовнішніх подіях (головний прийом світової драматургії), а в несподіванках, що виявляють себе у самих характерах, у багатогранності людської натури)

- **Чому флірт Хлестакова з дружиною і дочкою городничого не можна вважати любовною лінією твору? Яка його роль у композиції твору?**

(Це пародія на любовну інтригу. Головний акцент у творі зроблений на суспільних відносинах. В основі сюжету лежать події соціального характеру, ті явища побуту, які характеризують найсуттєвіші сторони сучасної авторові Росії. Ідейно-композиційна роль любовної колізії «Ревізора» полягає в тому, що нею матеріалізується, впритул наближається до чиновників ще один міраж - образ Петербургу, омріяний, ваблячий)

- **Яку роль відіграє у тексті образ Петербургу? Якими художніми засобами й навіщо він створюється ?**

(*Образ Петербургу вводиться в комедію різними способами. Про своє становище в столиці бреше Хлестаков, образ головного міста країни виникає у його листі до Тряпічкіна, він виникає у мріях чиновників, своїми спогадами про Петербург ділиться Осип. Але дивовижно, образ вигаданого Хлестаковим Петербургу й реального міста, що складається з його обмовок та з листа, майже не відрізняються. В обох випадках це місто, в якому панує страх*)

- Чому Петербургу не боїться слуга Хлєстакова Осип?

(*Він стоїть поза чиновницько-бюрократичною ієрархією, його нічого труситися зі страху*.)

- Доведіть, що головний художній засіб комічного - це іронія й гротеск, а не сатира.

(У п'єсі немає викривальних інвектив, характерних для комедій доби класицизму й Просвітництва. Єдине місце в комедії має викривальний характер: остання репліка городничого («Чему смеетесь? Надсобой смеетесь!» Гротескність комедії полягає в тому, що практично все побудовано на перебільшенні. До ідеальності доведена не тільки дурість Хлестакова, а й уся міражна інтрига , що висвітлила абсурдним блиском життя людини в її гонитві за міражами, коли кращі людські сили витрачаються на прагнення наздогнати пустоту, так геніальну втілену у Хлестакові.Скам'янілість «німої сцени» підкреслює, гротескно висвітлює ілюзорність, міражність прагнень, на досягнення яких кладеться нерідко все життя)

- Чи залишає нам Гоголь надію на те, що з приїздом справжнього ревізора все буде інакше?

(*Моральне спустошення чиновників досягло вже тієї межі, коли зміна осіб навряд чи змінить ситуацію. На місце цих чиновників прийдуть інші, адже розтліває людину відсутність внутрішнього контролю, а не сама влада*)